

[Albertsen]

vil tro, at vi på et eller andet tidspunkt vil vende tilbage til dette problem, for på lang sigt er det jo et spørgsmål om samfundets formåen og en rimelig fordeling af samfundsgoderne.

Den milliard kroner, som nu ydes til pensionisterne, løser i væsentlig grad pensionisternes boligproblemer gennem gennemførelse af 15 pct.-princippet for folkepensionistboligernes leje. Dette er en virkelig markant socialpolitisk landvinding, hvorfor det også, som flertallet ønsker, er rimeligt, at det hører under socialudvalget i de enkelte kommuner og under socialministeriet modsat den holdning, som de fem partier har.

Endelig skal jeg understrege endnu et ændringsforslag, nemlig forslaget om at gennemføre en direkte underretningspligt over for personer, der nærmer sig pensionsalderen, om deres rettigheder som pensionister. Dette har socialministeren tidligere givet tilsagn om at ville komme med. Nu kom der et ændringsforslag herom fra fremskridtspartiet, og det er kommet ind i dette lovkompleks, hvilket vi betragter som et gode. Selv om det nok må siges, at langt de fleste kommuner anvender denne praksis, tror jeg, det er rigtigt at få det lovfæstet.

For god ordens skyld skal jeg afvise fremskridtspartiets ændringsforslag. De svarer til partiets seneste forslag. De dækker en tankegang, som vi bestemt ikke deler. De vil få negative virkninger over for nogle af vore svageste stillede medborgere: enker og invalidd pensionister.

DKPs, SFs og VS' særlige ændringsforslag om total indkomstregulering for alle indtægter for pensionister betyder i realiteten, at man ophæver begrebet den fulde folkepension. Det mener vi vil skabe nogle skel i befolkningen og også afsvække opsparringstendenser som sådanne.

Jeg kan med glæde og tilfredshed anbefale alle ministerens ændringsforslag og afviser samtlige mindretalsforslag. Vi tager i dag et godt skridt til gavn for pensionisterne. Næste etape vil forventelig give et yderligere fremskridt til gavn for den ældre generation.

Jørgen Junior (FP):

Siden førstebehandlingen af regeringens pensionsreformforslag har disse undergået visse ændringer, fordi der som bekendt er

indgået et forlig mellem de fire gamle partier. Lad mig først slå helt klart og tydeligt fast: resultatet, der ligger på bordet i dag, er et dårligt resultat og er da også derfor blevet afvist af alle andre end de fire forligspartier. I forhold til ministerens oprindelige oplæg er der sket det, at socialdemokraterne har trukket forslaget om ikke at indtægtsregulere pensionerne. Da det blev stillet, var man i socialdemokratiet nok helt klar over, at dette ville de ikke-socialistiske partier naturligvis ikke acceptere. Det gjorde de heller ikke, men i stedet accepterede forligspartierne en fuldstændig umulig, overbureaukratisk regel om boligydelse for ejere. Dermed havde socialdemokratiet opnået, hvad det ville, og de borgerlige havde tilsyneladende fået noget for at sluge en vederstyggelig kamel, der vil give nogle vanvittige absurditeter i de kommende år, og som jeg spår i løbet af få år nødvendigvis må afskaffes igen.

Når der således er tale om, at det er det første trin i en betydende pensionsreform, så er det en vild overdrivelse. Det er nærmest en slags lovgivningsmæssigt illusionsnummer. Det er måske et af de største, der er blevet præsenteret af dette folkets parlament. I årevis har man lovet en pensionsreform, og man har brugt dette som en gulerod foran æslet for at holde pensionerne nede, og den gulerod, der nu endelig fra 1979 kommer til deling blandt pensionisterne, den er beklageligvis så nær en plasticatrap som muligt.

Om pensionisterne accepterer denne form for bedrageri, er ikke godt at vide. De burde det ikke, men der er tale om beskedne, rolige samfundsborgere, der hverken blokerer eller demonstrerer, men normalt plejer taknemligt at bøje hovedet. Det gør de jo også nok i dette tilfælde. Men der er måske også nogle blandt pensionisterne, der ser baggrunden for forslagene, for de forslag, som jeg bruger så stærke negative udtryk om. Og hvad er baggrunden? Det er, at evnerne hos regeringen ikke er til stede, og så kan de pågældende, der forstår dette, naturligvis ræsonnere, at man ikke kan klippe håret af en skaldet.

Trods megen tale, trods massiv radio- og TV-indsats for at tjene dette formål er det jo nemlig ikke lykkedes særlig godt at skjule realiteterne om dette »sture, sture« cirkusillusionsnummer, der så smukt hedder den sociale pensionsfond.